

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

13 martie 2018*

„Recurs – Produse fitosanitare – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408 – Introducerea pe piață a produselor fitosanitare și stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire – Includerea substanței active metalaxil în această listă – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE – Act normativ care nu presupune măsuri de executare – Persoană vizată în mod individual”

În cauza C-244/16 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 27 aprilie 2016,

Industrias Químicas del Vallés SA, cu sediul în Mollet del Vallés (Spania), reprezentată de C. Fernández Vicién, de C. Vila Gisbert și de I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de I. Galindo Martín și de P. Ondrůšek, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul A. Tizzano, vicepreședinte, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas, C. G. Fernlund și C. Vajda, președinți de cameră, doamna C. Toader, domnii M. Safjan și D. Šváby, doamnele M. Berger și A. Prechal și domnii E. Jarašiūnas și E. Regan (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: domnul I. Illéssy, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 iunie 2017,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 6 septembrie 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: spaniola.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, recurenta, Industrias Químicas del Vallés SA, solicită anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 16 februarie 2016, Industrias Químicas del Vallés/Comisia (T-296/15, nepublicată, denumită în continuare „ordonanța atacată”, EU:T:2016:79), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea sa având ca obiect anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire (JO 2015, L 67, p. 18, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

Directiva 91/414

- 2 Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO 1991, L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2011/34/UE a Comisiei din 8 martie 2011 (JO 2011, L 62, p. 27) (denumită în continuare „Directiva 91/414”), prevedea, în anexa I, o listă a substanțelor active a căror încorporare în produsele de uz fitosanitar era autorizată.
- 3 În conformitate cu articolul 1 și cu anexa la Directiva 2010/28/UE a Comisiei din 23 aprilie 2010 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței active metalaxil (JO 2010, L 104, p. 57), lista din anexa I la Directiva 91/414 a fost modificată în vederea adăugării acestei substanțe.

Regulamentul (CE) nr. 1107/2009

- 4 Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1) prevede la articolul 14, intitulat „Reînnoirea aprobării”, care figurează în subsecțiunea 3, intitulată „Reînnoirea și revizuirea”, din secțiunea 1, intitulată „Substanțe active”, a capitolului II din acest regulament, intitulat „Substanțe active, agenți fitoprotectori, agenți sinergici și coformulanți”:

„(1) În cazul în care se stabilește că sunt îndeplinite criteriile de aprobare prevăzute la articolul 4, aprobarea unei substanțe active se prelungește la cerere.

[...]

(2) Reînnoirea aprobării se acordă pentru o perioadă de cel mult cincisprezece ani. [...]

- 5 Articolul 20, intitulat „Regulamentul de reînnoire”, care figurează în subsecțiunea 3 menționată din Regulamentul nr. 1107/2009, are următorul cuprins:

„(1) Se adoptă un regulament în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 79 alineatul (3), prin care:

- (a) se reînnoiește aprobarea unei substanțe active, cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe și restricții, dacă este cazul, sau

(b) nu se reînnoiește aprobarea unei substanțe active.

[...]"

- 6 Articolul 24, intitulat „Substanțe susceptibile de înlocuire”, care figurează în subsecțiunea 4, intitulată „Derogări”, din secțiunea 1 a capitolului II din Regulamentul nr. 1107/2009, prevede:

„(1) [...] Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2), aprobarea poate fi reînnoită o dată sau de mai multe ori pentru o perioadă care nu depășește șapte ani.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), se aplică articolele 4-21. Substanțele susceptibile de înlocuire fac obiectul unei liste separate în cadrul regulamentului menționat la articolul 13 alineatul (4).”

- 7 Articolul 41, intitulat „Autorizarea”, care figurează în subsecțiunea 3, intitulată „Recunoașterea reciprocă a autorizațiilor”, din secțiunea 1, intitulată „Autorizarea”, a capitolului III din acest regulament, intitulat „Produse fitosanitare”, prevede următoarele:

„(1) Statul membru căruia i se adresează cererea în temeiul articolului 40 autorizează, după examinarea cererii și a documentelor însoțitoare menționate la articolul 42 alineatul (1), ținând seama de circumstanțele specifice de pe teritoriul său, produsul fitosanitar în cauză în aceleași condiții ca și statul membru care examinează cererea, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 36 alineatul (3).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statul membru poate autoriza produsul fitosanitar atunci când:

[...]

(b) conține o substanță susceptibilă de înlocuire;

[...]"

- 8 Potrivit articolului 50, intitulat „Evaluarea comparativă a produselor fitosanitare conținând substanțe susceptibile de înlocuire”, care figurează în subsecțiunea 5, intitulată „Cazuri speciale”, din secțiunea 1 a capitolului III din regulamentul menționat:

„(1) Atunci când examinează cererile de autorizare pentru produse fitosanitare conținând substanțe active aprobate ca substanțe susceptibile de înlocuire, statele membre efectuează o evaluare comparativă. Statele membre nu autorizează sau restricționează utilizarea produselor fitosanitare care conțin o substanță susceptibilă de înlocuire de utilizat pentru o anumită cultură dacă o evaluare comparativă privind riscurile și beneficiile, în conformitate cu anexa IV, demonstrează că:

[...]

(4) Pentru produsele fitosanitare care conțin o substanță susceptibilă de înlocuire, statele membre efectuează o evaluare comparativă prevăzută la alineatul (1) în mod periodic și cel târziu la reînnoirea sau la modificarea autorizației.

În funcție de rezultatele evaluării comparative, statele membre mențin, retrag sau modifică autorizația.

[...]"

- 9 Articolul 80, intitulat „Măsuri tranzitorii”, care figurează în capitolul XI din același regulament, intitulat „Dispoziții tranzitorii și finale”, prevede la alineatul (7):

„Până la 14 decembrie 2013, Comisia stabilește o listă a substanțelor incluse în anexa I la Directiva [91/414] care îndeplinesc criteriile prevăzute la punctul 4 din anexa II la prezentul regulament și cărora li se aplică dispozițiile articolului 50 din prezentul regulament.”

Regulamentele de punere în aplicare

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011

- 10 Potrivit considerentului (1) și articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active autorizate (JO 2011, L 153, p. 1), substanțele active incluse în anexa I la Directiva 91/414 se consideră autorizate în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009.

Regulamentul în litigiu

- 11 Articolul 1 din regulamentul în litigiu, intitulat „Substanțe susceptibile de înlocuire”, prevede următoarele:

„Substanțele active incluse în anexa I la Directiva [91/414] care îndeplinesc criteriile prevăzute la punctul 4 din anexa II la Regulamentul [nr. 1107/2009] sunt cele care figurează în lista din anexa la prezentul regulament.

[...]”

- 12 Lista care figurează în anexa la acest regulament include metalaxilul.

Istoricul litigiului

- 13 Istoricul litigiului, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 1-6 din ordonanța atacată, poate fi rezumat după cum urmează.
- 14 Recurenta este o societate de drept spaniol ale cărei activități includ producția, vânzarea, distribuția, reprezentarea și comercializarea de produse fitosanitare, de produse pentru hrana animalelor și de alte produse chimice. Aceasta importă în Spania, printre altele, o substanță chimică activă, metalaxilul, și comercializează în mai multe state membre produse fitosanitare care conțin această substanță activă.
- 15 În luna aprilie a anului 1995, recurenta și o altă societate au depus la autoritățile competente ale Republicii Portugheze o cerere de includere a metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414.
- 16 Prin Decizia 2003/308/CE din 2 mai 2003 privind neînscrierea metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor acordate pentru produsele fitosanitare care conțin această substanță activă (JO 2003, L 113, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 47, p. 71), Comisia a respins această cerere și a invitat statele membre să retragă autorizațiile acordate produselor fitosanitare care conțineau metalaxil și să nu mai acorde unele noi.

- 17 Prin Hotărârea din 28 iunie 2005, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia* (T-158/03, EU:T:2005:253), Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de recurentă, care era îndreptată împotriva Deciziei 2003/308.
- 18 Prin Hotărârea din 18 iulie 2007, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia* (C-326/05 P, EU:C:2007:443), Curtea a admis recursul formulat de recurentă împotriva Hotărârii din 28 iunie 2005, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia* (T-158/03, EU:T:2005:253), și a anulat această hotărâre. Considerând că litigiul era în stare de judecată, ea s-a pronunțat, în temeiul articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu privire la fondul cauzei și a anulat Decizia 2003/308.
- 19 La 23 aprilie 2010, Comisia a adoptat Directiva 2010/28 în vederea includerii metalaxilului în lista substanțelor active care figurează în anexa I la Directiva 91/414.
- 20 Prin intermediul regulamentului în litigiu, Comisia a inclus metalaxilul în lista substanțelor susceptibile de înlocuire, anexată la acest regulament, pentru motivul că această substanță avea un conținut semnificativ de izomeri inactivi, în sensul punctului 4 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009.

Procedura în fața Tribunalului și ordonanța atacată

- 21 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 iunie 2015, recurenta a introdus o acțiune având ca obiect anularea în parte a regulamentului în litigiu.
- 22 Prin ordonanța atacată, Tribunalul a respins această acțiune ca inadmisibilă pentru motivul că, pe de o parte, regulamentul în litigiu nu o privea în mod individual pe recurentă și că, pe de altă parte, acest regulament era un act normativ care presupunea măsuri de executare din partea recurente, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE. Tribunalul a respins de asemenea argumentația recurente potrivit căreia, în cazul respingerii acțiunii sale ca inadmisibilă, aceasta ar fi lipsită de protecție jurisdicțională efectivă.

Concluziile părților

- 23 Prin recursul formulat, recurenta solicită Curții:
- anularea ordonanței atacate;
  - declararea ca admisibilă a acțiunii sale în anulare formulate împotriva regulamentului în litigiu;
  - trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe pe fond, și
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs.
- 24 Comisia solicită Curții respingerea recursului și obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 25 Prin intermediul primului motiv formulat, recurenta contestă punctele 39-41, 43-46, 48-50, 58 și 59 din ordonanța atacată și reproșează Tribunalului că a concluzionat că regulamentul în litigiu presupune măsuri de executare în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE.
- 26 Potrivit recurente, pentru a se stabili dacă un act normativ presupune măsuri de executare, trebuie să se facă o raportare, pe de o parte, la poziția persoanei care invocă dreptul la acțiune în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și, pe de altă parte, la obiectul acțiunii. Cu privire la acest din urmă aspect, în cazul în care reclamantul nu ar solicita decât anularea în parte a unui act, ar trebui să nu fie luate în considerare decât eventualele măsuri de executare a părții din act a cărei anulare este solicitată.
- 27 În ceea ce privește, pe de o parte, poziția recurente, aceasta ar fi titulara înregistrării la nivel european a metalaxilului și a înregistrărilor la nivel național a unor produse fitosanitare care conțin această substanță.
- 28 În ceea ce privește, pe de altă parte, obiectul acțiunii introduse în fața Tribunalului, recurenta amintește că a solicitat anularea în parte a regulamentului în litigiu, în măsura în care acesta califică metalaxilul drept substanță susceptibilă de înlocuire, supunându-l, așadar, regimului aplicabil unor astfel de substanțe instituit prin Regulamentul nr. 1107/2009. De asemenea, recurenta ar fi ridicat o excepție de nelegalitate împotriva anumitor dispoziții ale acestui din urmă regulament.
- 29 Potrivit recurente, ordonanța atacată conține – în special la punctele 23, 35 și 36 – o descriere prea succintă a obiectului acțiunii menționate, care se întemeiază pe o descriere la fel de limitată a regulamentului în litigiu. Obiectul acestuia din urmă ar fi nu numai stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire, ci și supunerea acestor substanțe dispozițiilor materiale cuprinse în Regulamentul nr. 1107/2009, ceea ce ar constitui un efect imediat și direct al aplicării regulamentului în litigiu, care nu ar necesita nicio măsură de executare. Cu alte cuvinte, acest regulament ar produce în sine, în mod cert și actual, efecte concrete asupra situației juridice a recurente.
- 30 În această privință, recurenta arată, în primul rând, că, după cum reiese din cuprinsul punctelor 39-41 din ordonanța atacată, este adevărat că reînnoirea aprobării metalaxilului în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009 va avea loc în viitor și că Comisia va trebui să adopte un nou act în urma cererii de reînnoire pe care o va depune recurenta. Recurenta susține totuși că acest act nu urmează să reprezinte o măsură de executare a regulamentului în litigiu, ci a articolului 14 și următoarelor din Regulamentul nr. 1107/2009, care guvernează procedura de reînnoire a aprobării unei substanțe active.
- 31 Recurenta subliniază că actul menționat nu urmează să aibă niciun efect de natură să completeze sau să dezvolte statutul juridic al substanțelor susceptibile de înlocuire și că nu urmează să contribuie la definirea sau la precizarea normelor materiale aplicabile acestora.
- 32 Recurenta evidențiază de asemenea că regulamentul în litigiu are ca efect supunerea metalaxilului spre aprobare cel puțin o dată la șapte ani, iar nu o dată la cincisprezece ani, ca în cazul substanțelor active care nu sunt susceptibile de înlocuire.

- 33 În al doilea rând, recurenta susține că, în ceea ce privește autorizarea națională a produselor fitosanitare care conțin metalaxil a cărei titulară este recurenta, regulamentul în litigiu are ca efect imediat supunerea acestor produse și a utilizării lor evaluării comparative prevăzute la articolul 50 din Regulamentul nr. 1107/2009. În această privință, contrar celor constatate de Tribunal la punctul 45 din ordonanța atacată, statele membre ar pune în sarcina întreprinderilor în cauză nu numai costurile privind efectuarea evaluării comparative, ci de asemenea însuși efectuarea acestei evaluări, autoritățile naționale limitându-se să adopte o decizie privind cererea de reînnoire a autorizării produsului fitosanitar în cauză. Astfel, recurenta ar trebui să suporte obligațiile care decurg din evaluarea comparativă, indiferent de rezultatul final al acestei evaluări.
- 34 Prin faptul că a constatat, la punctul 43 din ordonanța atacată, că efectuarea evaluării comparative nu influențează împrejurarea că autorizațiile de introducere pe piață sunt acordate sau refuzate, reînnoite, retrase sau modificate de statele membre, Tribunalul ar ignora că efectul regulamentului în litigiu este independent de orice decizie adoptată de o autoritate națională. Astfel, articolul 50 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1107/2009 ar impune statelor membre obligația de a efectua evaluarea comparativă în mod periodic și cel târziu la reînnoirea sau la modificarea autorizației. Prin urmare, nu ar fi necesară nicio cerere de autorizare sau de reînnoire a unei autorizații pentru ca statul membru în cauză să efectueze o evaluare comparativă a metalaxilului, care ar fi consecința directă a calificării acestuia ca substanță susceptibilă de înlocuire.
- 35 În al treilea rând, în opinia recurente, o concluzie similară se impune în ceea ce privește principiul recunoașterii reciproce, între statele membre, a produselor fitosanitare. Astfel, ca urmare a adoptării regulamentului în litigiu, recunoașterea reciprocă a unui produs care conține o substanță susceptibilă de înlocuire nu ar fi automată, cum ar fi, în schimb, cazul oricărei alte substanțe active.
- 36 În al patrulea rând, asemenea actului Comisiei privind reînnoirea aprobării metalaxilului, măsurile adoptate de statele membre cu privire la o cerere de recunoaștere reciprocă sau de autorizare națională nu ar avea niciun efect nici asupra calificării metalaxilului ca substanță susceptibilă de înlocuire, nici asupra regimului care i se aplică în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009.
- 37 Recurenta adaugă că, asemenea actelor care vor fi adoptate de Comisie, cele care vor fi adoptate de statele membre în vederea punerii în aplicare a normelor speciale aplicabile metalaxilului nu vor fi măsuri de executare a regulamentului în litigiu, ci a Regulamentului nr. 1107/2009.
- 38 Comisia contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Curții

- 39 Trebuie amintit de la bun început că admisibilitatea unei acțiuni introduse de o persoană fizică sau juridică împotriva unui act al cărui destinatar nu este această persoană, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, este supusă condiției de a-i fi recunoscută calitatea procesuală activă, care există în două ipoteze. Pe de o parte, o astfel de acțiune poate fi formulată cu condiția ca acest act să o privească direct și individual. Pe de altă parte, o astfel de persoană poate introduce o acțiune împotriva unui act normativ care nu presupune măsuri de executare dacă acesta o privește direct (a se vedea printre altele Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctele 59 și 91).
- 40 În cadrul examinării celei de a doua ipoteze, la punctele 30-49 din ordonanța atacată, Tribunalul a arătat, la punctele 31-33 din această ordonanță, că regulamentul în litigiu are natura unui act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, fapt care nu a fost contestat de părți în cadrul prezentului recurs.

- 41 Prin urmare, aspectul care trebuie să fie examinat este cel dacă, după cum susține recurenta, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 34-49 din ordonanța atacată, că regulamentul în litigiu presupune măsuri de executare în sarcina recurenteii.
- 42 În această privință, este important de amintit că expresia „care nu presupun măsuri de executare”, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, trebuie să fie interpretată în lumina obiectivului acestei dispoziții, care constă, astfel cum reiese din geneza sa, în a se evita ca un particular să trebuiască să încalce dreptul pentru a putea avea acces la o instanță. Or, atunci când un act normativ produce efecte în mod direct asupra situației juridice a unei persoane fizice sau juridice fără să fie necesare măsuri de executare, aceasta din urmă ar risca să fie lipsită de protecție jurisdicțională efectivă dacă nu ar dispune de o cale de atac în fața instanței Uniunii pentru a contesta legalitatea acestui act normativ. Astfel, în lipsa unor măsuri de executare, o persoană fizică sau juridică, deși vizată direct de actul în cauză, nu ar fi în măsură să obțină un control jurisdicțional al acestui act decât după ce a încălcat dispozițiile actului menționat, prevalându-se de nelegalitatea acestora în cadrul procedurilor inițiate împotriva sa în fața instanțelor naționale (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 29, precum și jurisprudența citată).
- 43 În schimb, atunci când un act normativ presupune măsuri de executare, controlul jurisdicțional al respectării ordinii juridice a Uniunii este asigurat, indiferent dacă respectivele măsuri provin de la Uniune sau de la statele membre. Persoanele fizice sau juridice care nu pot, din cauza condițiilor de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, să atace direct în fața instanței Uniunii un act normativ al Uniunii sunt protejate împotriva aplicării unui asemenea act în privința lor prin posibilitatea de a ataca măsurile de executare pe care le presupune acest act (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 30, precum și jurisprudența citată).
- 44 Atunci când punerea în aplicare a unui asemenea act revine instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, persoanele fizice sau juridice pot să introducă la instanțele Uniunii o acțiune directă împotriva actelor de punere în aplicare în condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE și, în susținerea acestei acțiuni, să invoce nelegalitatea actului de bază în cauză, în temeiul articolului 277 TFUE. Atunci când această punere în aplicare revine statelor membre, persoanele menționate pot să invoce nevaliditatea actului de bază în cauză la instanțele naționale și să le determine să sesizeze Curtea, în temeiul articolului 267 TFUE, pe calea întrebărilor preliminare (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 31, precum și jurisprudența citată).
- 45 Astfel cum a statuat deja Curtea, pentru a aprecia dacă un act normativ presupune măsuri de executare, trebuie să se facă o raportare la poziția persoanei care invocă dreptul la acțiune în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE. Așadar, nu are relevanță dacă actul în cauză presupune măsuri de executare în privința altor justițiabili (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 32, precum și jurisprudența citată).
- 46 În plus, în cadrul acestei aprecieri, trebuie să se facă referire numai la obiectul acțiunii și, în cazul în care un reclamant nu ar solicita decât anularea în parte a unui act, trebuie luate în considerare, dacă este cazul, numai măsurile de executare pe care le presupune eventual această parte a actului (Hotărârea din 10 decembrie 2015, Kyocera Mita Europe/Comisia, C-553/14 P, nepublicată, EU:C:2015:805, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 47 Pe de altă parte, este lipsit de relevanță, în acest sens, dacă măsurile menționate au sau nu au caracter mecanic (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctele 41 și 42, precum și Hotărârea din 10 decembrie 2015, Kyocera Mita Europe/Comisia, C-553/14 P, nepublicată, EU:C:2015:805, punctul 46).

- 48 În speță, în primul rând, trebuie respins ca nefondat argumentul recurenteii potrivit căruia Tribunalul nu ar fi luat în considerare în mod corect obiectul acțiunii formulate în fața sa, în special faptul că această acțiune urmărește anularea regulamentului în litigiu, în măsura în care supune metalaxilul anumitor norme materiale prevăzute de Regulamentul nr. 1107/2009.
- 49 Astfel, din cuprinsul punctelor 35-38 din ordonanța atacată reiese că, după ce a amintit că regulamentul în litigiu are ca obiect stabilirea listei substanțelor susceptibile de înlocuire, Tribunalul a arătat că Regulamentul nr. 1107/2009 prevede aplicarea, în cazul acestor substanțe, a unor norme speciale care derogă de la cele aplicabile altor substanțe active. Tribunalul a precizat, la punctul 38 din ordonanța atacată, că aceste norme speciale privesc, *primo*, aprobarea substanțelor susceptibile de înlocuire, precum și reînnoirea acestei aprobări, *secundo*, autorizațiile de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin astfel de substanțe, precum și reînnoirea și modificarea acestor autorizații și, *tertio*, recunoașterea reciprocă, între statele membre, a acestor autorizații.
- 50 Din cuprinsul punctelor 39-49 din ordonanța atacată reiese de asemenea că Tribunalul a efectuat o evaluare detaliată a normelor speciale amintite și a concluzionat că acestea nu erau de natură să producă efecte asupra situației juridice a recurenteii decât prin intermediul actelor adoptate de Comisie sau de statele membre.
- 51 În al doilea rând, trebuie să fie examinate argumentele recurenteii prin care se urmărește contestarea temeiniciei acestei concluzii.
- 52 În această privință, este necesar să se arate că faptul că un act normativ al Uniunii presupune măsuri de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, astfel încât anumite efecte juridice ale regulamentului menționat nu se concretizează decât prin intermediul acestor măsuri, nu exclude totuși ca acest regulament să producă, asupra situației juridice a unei persoane fizice sau juridice, alte efecte juridice, care nu depind de adoptarea unor măsuri de executare.
- 53 În speță, trebuie, așadar, să se ia în considerare cele trei categorii de norme speciale aplicabile metalaxilului, care sunt prezentate la punctul 49 din prezenta hotărâre și pe care se sprijină recurența în cadrul recursului formulat, pentru a se aprecia dacă regulamentul în litigiu, prin faptul că a supus metalaxilul acestor norme, produce, asupra situației juridice a recurenteii, efecte juridice care nu depind de vreo măsură de executare.
- 54 În ceea ce privește, *primo*, normele referitoare la aprobarea substanțelor susceptibile de înlocuire și la reînnoirea acestei aprobări, pe de o parte, trebuie amintit, după cum a arătat Tribunalul la punctul 39 din ordonanța atacată, că metalaxilul a făcut obiectul unei aprobări anterioare adoptării regulamentului în litigiu. Pe de altă parte, după cum a susținut Comisia în ședința în fața Curții, data expirării acestei aprobări nu a fost afectată prin regulamentul în litigiu.
- 55 Prin urmare, după cum a constatat de asemenea Tribunalul la punctul 39 din ordonanța atacată, fără ca acest fapt să fie contestat în cadrul prezentului recurs, numai procedura de reînnoire a aprobării substanțelor susceptibile de înlocuire, astfel cum este prevăzută de Regulamentul nr. 1107/2009, este relevantă în raport cu recurența.
- 56 În această privință, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 39 din ordonanța atacată, fără ca recurența să conteste acest fapt, articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1107/2009 prevede că aprobarea unei substanțe susceptibile de înlocuire poate fi reînnoită pentru o durată maximă de șapte ani, spre deosebire de aprobarea altor substanțe active, care poate fi reînnoită pentru o durată maximă de cincisprezece ani, în temeiul articolului 14 alineatul (2) din acest regulament. Astfel, din cauza includerii metalaxilului în lista anexată la regulamentul în litigiu, ca substanță susceptibilă de înlocuire, reînnoirea aprobării sale nu ar putea fi acordată decât pentru o durată maximă de șapte ani, iar nu pentru o perioadă maximă mai lungă, cum ar fi fost cazul dacă această substanță nu ar fi fost inclusă în lista menționată.

- 57 Cu toate acestea, efectele juridice ale regulamentului în litigiu referitoare la durata de valabilitate a reînnoirii aprobării metalaxilului nu se vor concretiza, în raport cu recurenta, decât prin intermediul unor măsuri de executare.
- 58 Astfel, din dispozițiile Regulamentului nr. 1107/2009, în special ale articolului 24 alineatul (2) din acesta, rezultă că – după cum a constatat Tribunalul la punctele 39 și 40 din ordonanța atacată, fără ca acest lucru să fie contestat în cadrul recursului – calificarea, prin regulamentul în litigiu, a metalaxilului ca substanță susceptibilă de înlocuire nu aduce atingere aplicării procedurii de reînnoire a aprobării acestei substanțe. Or, această procedură presupune, la fel ca procedura de reînnoire a aprobării unei substanțe active care nu este inclusă în lista anexată la regulamentul în litigiu, adoptarea de către Comisie a unui regulament, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1107/2009.
- 59 Prin urmare, după cum a constatat Tribunalul în mod întemeiat la punctul 41 din ordonanța atacată, efectele regulamentului în litigiu referitoare la durata de valabilitate a reînnoirii aprobării metalaxilului nu se vor produce în raport cu recurenta decât prin eventuala adoptare, în temeiul articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1107/2009, la care face trimitere articolul 24 alineatul (2) din acest regulament, a unui regulament prin care se reînnoiește pentru o durată maximă de șapte ani aprobarea acestei substanțe.
- 60 Astfel, deși eventuala cheltuială suplimentară care revine recurente și care este legată de necesitatea de a reînnoi mai des aprobarea metalaxilului poate fi considerată un efect al adoptării regulamentului în litigiu, acest efect se va concretiza nu prin adoptarea acestui regulament, ci prin adoptarea, după caz, de către Comisie, a unui regulament de reînnoire a aprobării acestei substanțe.
- 61 Prin urmare, Tribunalul a constatat, la punctul 41 din ordonanța atacată, fără a săvârși o eroare de drept, că un regulament al Comisiei de reînnoire a aprobării unor substanțe susceptibile de înlocuire, precum metalaxilul, constituie o măsură de executare a regulamentului în litigiu, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE.
- 62 În ceea ce privește, *secundo*, normele referitoare la autorizațiile de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin substanțe susceptibile de înlocuire, precum și la reînnoirea și la modificarea acestor autorizații, este cu siguranță adevărat, după cum evidențiază recurenta, că regulamentul în litigiu are ca efect supunerea produselor fitosanitare care conțin metalaxil procedurii de evaluare comparativă prevăzute la articolul 50 din Regulamentul nr. 1107/2009, în cadrul căreia sunt comparate riscurile pentru sănătate sau pentru mediu pe care le prezintă produsul fitosanitar în cauză cu riscurile de aceeași natură legate de un produs alternativ sau de o metodă nechimică de prevenire sau de combatere a dăunătorilor.
- 63 Cu toate acestea, recurenta nu poate susține în mod valabil că este obligată să efectueze această evaluare comparativă și să suporte eventualele costuri legate de efectuarea evaluării menționate, pentru a demonstra că adoptarea regulamentului în litigiu a produs efecte în privința sa independent de adoptarea măsurilor de executare. Astfel, după cum a constatat Tribunalul în mod întemeiat la punctul 42 din ordonanța atacată, din articolul 50 alineatele (1) și (4) din Regulamentul nr. 1107/2009 reiese că efectuarea evaluării comparative revine statelor membre.
- 64 În ceea ce privește argumentul recurente potrivit căruia autoritățile naționale ale anumitor state membre impun ca titularii înregistrărilor naționale de produse fitosanitare care conțin metalaxil să le furnizeze o evaluare comparativă, acesta nu susține în niciun fel teza sa potrivit căreia regulamentul în litigiu ar produce, asupra situației sale juridice, efecte care nu depind de măsuri de executare. Astfel, obligațiile care se pretinde că revin titularilor menționați nu ar rezulta din regulamentul în litigiu, ci dintr-o decizie a autorităților naționale competente.

- 65 Mai mult, după cum a constatat Tribunalul în mod întemeiat la punctul 43 din ordonanța atacată, fără ca recurenta să conteste acest fapt, efectuarea evaluării comparative prevăzute la articolul 50 din Regulamentul nr. 1107/2009 „nu influențează împrejurarea că, în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 43 alineatul (1), al articolului 44 alineatul (3) și al articolului 45 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1107/2009, autorizațiile de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin substanțe active sunt, după caz, acordate sau, respectiv, refuzate, reînnoite, retrase sau modificate de statele membre”.
- 66 În aceste condiții, Tribunalul a considerat, la punctul 44 din această ordonanță, tot fără a săvârși o eroare de drept, că efectele regulamentului în litigiu referitoare la efectuarea, de către statele membre, a unei evaluări comparative a riscurilor pentru sănătate sau pentru mediu prezentate de produsele fitosanitare care conțin metalaxil în raport cu un produs alternativ sau cu o metodă nechimică de prevenire sau de combatere a dăunătorilor „vor fi aplicate în privința reclamantei doar prin intermediul unor acte adoptate de autoritățile competente ale statelor membre” și că „[a]stfel de acte constituie, prin urmare, măsuri de executare în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE”.
- 67 *Tertio*, în ceea ce privește normele privind recunoașterea reciprocă, între statele membre, a autorizațiilor de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin substanțe susceptibile de înlocuire, articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1107/2009 prevede, desigur, că statul membru căruia i se adresează, în temeiul procedurii de recunoaștere reciprocă, o cerere de autorizare a introducerii pe piață de produse fitosanitare care conțin o substanță susceptibilă de înlocuire poate autoriza aceste produse fitosanitare, în timp ce, în afara celorlalte ipoteze prevăzute la articolul 41 alineatul (2) amintit și fără a aduce atingere aplicării articolului 36 alineatul (3) din acest regulament, statul membru este obligat, în temeiul articolului 41 alineatul (1) din regulamentul menționat, să emită o asemenea autorizație în condițiile prevăzute de această din urmă dispoziție.
- 68 Cu toate acestea, presupunând că adoptarea regulamentului în litigiu are ca efect reducerea probabilității ca un stat membru să aprobe o cerere de autorizare a introducerii pe piață a unui produs fitosanitar care conține metalaxil în temeiul procedurii de recunoaștere reciprocă, nu este mai puțin adevărat că statul membru sesizat cu o asemenea cerere este obligat să ia o decizie cu privire la aceasta. În această privință, trebuie amintit, după cum reiese din cuprinsul punctului 47 din prezenta hotărâre, că este irelevant dacă o asemenea decizie are sau nu are caracter mecanic.
- 69 În consecință, Tribunalul a considerat în mod întemeiat, la punctul 48 din ordonanța atacată, că efectele regulamentului în litigiu referitoare la procedura de recunoaștere reciprocă a autorizațiilor de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin o substanță susceptibilă de înlocuire „privesc exclusiv marja de apreciere lăsată statelor membre pentru a se pronunța cu privire la o cerere în acest sens” și că „aceste efecte vor fi aplicate, dacă este cazul, în privința reclamantei doar prin intermediul unor acte prin care autoritățile naționale se pronunță cu privire la cereri de recunoaștere reciprocă depuse de reclamantă”.
- 70 Ținând seama de punctele 52-69 din prezenta hotărâre, este necesar să se concluzioneze că, deși este adevărat că, prin includerea metalaxilului în lista substanțelor susceptibile de înlocuire, regulamentul în litigiu a supus această substanță normelor speciale prevăzute la punctul 49 din prezenta hotărâre și a produs, așadar, efecte juridice prin faptul că modifică regimul juridic al Uniunii aplicabil metalaxilului, recurenta nu a demonstrat totuși că această modificare a avut, asupra situației sale juridice, efecte care nu depind de adoptarea unor măsuri de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE. Prin urmare, Tribunalul a considerat în mod justificat că recurenta nu avea calitate procesuală activă în acest temei.

- 71 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentul recurenței, expus la punctele 30 și 37 din prezenta hotărâre, potrivit căruia actele adoptate de Comisie sau de statele membre în vederea punerii în aplicare a normelor speciale aplicabile metalaxilului, în special actul prin care Comisia va reinnoi aprobarea acestei substanțe, nu ar fi măsuri de executare a regulamentului în litigiu, ci a Regulamentului nr. 1107/2009.
- 72 Astfel, în contradicție cu ceea ce pare să subînțeleagă recurența în argumentația sa, modul de redactare a articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE nu impune, în scopul calificării unei măsuri de executare drept act normativ, ca acest act să constituie temeiul juridic al măsurii respective. O asemenea măsură poate fi o măsură de executare atât a actului ale cărui dispoziții constituie temeiul său juridic, cât și a unui act distinct, cum este în speță regulamentul în litigiu, atunci când toate sau o parte dintre efectele juridice ale acestui din urmă act nu se vor concretiza, față de reclamant, decât prin intermediul acestei măsuri (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 40).
- 73 În prezenta cauză, din cuprinsul punctelor 54-70 din prezenta hotărâre reiese că actele care vor fi adoptate de Comisie sau de statele membre în vederea punerii în aplicare a normelor speciale aplicabile metalaxilului, prevăzute de Regulamentul nr. 1107/2009, vor concretiza efectele juridice ale regulamentului în litigiu în raport cu recurența și vor constitui, așadar, măsuri de executare a acestui din urmă regulament.
- 74 Concluzia formulată la punctul 70 din prezenta hotărâre nu este infirmată nici de argumentația, prezentată la punctele 31 și 36 din prezenta hotărâre, potrivit căreia măsurile eventual adoptate de Comisie sau de statele membre pentru a realiza aplicarea, în cazul metalaxilului, a normelor speciale prezentate la punctul 49 din prezenta hotărâre nu vor avea niciun efect nici asupra calificării metalaxilului drept substanță susceptibilă de înlocuire, nici asupra regimului juridic aplicabil acestei substanțe, instituit prin Regulamentul nr. 1107/2009.
- 75 Astfel, această argumentație nu este de natură să înlăture constatarea că efectele aplicării, în cazul metalaxilului, a normelor speciale prevăzute de Regulamentul nr. 1107/2009 nu se vor concretiza, în raport cu situația juridică a recurenței, decât prin intermediul unor măsuri de executare a regulamentului în litigiu.
- 76 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, Tribunalul a concluzionat în mod întemeiat, la punctul 49 din ordonanța atacată, că regulamentul în litigiu presupune, în raport cu recurența, măsuri de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE.
- 77 În consecință, primul motiv trebuie să fie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 78 Prin intermediul celui de al treilea motiv invocat, care trebuie să fie examinat în al doilea rând, recurența critică Tribunalul pentru că a considerat, la punctele 28 și 29 din ordonanța atacată, că regulamentul în litigiu nu o privea în mod individual.
- 79 Recurența arată că ea a fost singurul autor al unei notificări adresate Comisiei în vederea obținerii includerii metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414. Ea ar fi introdus chiar și acțiuni în fața Tribunalului și a Curții, care au condus la anularea unei prime decizii negative a Comisiei și la adoptarea Directivei 2010/28, prin care metalaxilul a fost inclus în anexa I la Directiva 91/414.

- 80 Recurenta susține că, întrucât a fost singura întreprindere care a solicitat includerea metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414 și, prin urmare, singura responsabilă de includerea menționată, de care depind, de altfel, toate înregistrările naționale de produse fitosanitare care conțin metalaxil în vigoare, regulamentul în litigiu o privește în mod individual. Această împrejurare de fapt ar caracteriza-o, în ceea ce privește metalaxilul, în raport cu orice altă persoană.
- 81 Recurenta adaugă că din considerentul (4) al regulamentului în litigiu reiese că acesta a fost adoptat pe baza, printre altele, a unor rapoarte de evaluare privind substanțele active și că unul dintre aceste rapoarte menționează că ea era singurul autor al notificării evocate la punctul 79 din prezenta hotărâre. Ea ar fi vizată, așadar, în mod individual de acest regulament.
- 82 Recurenta apreciază că ordonanța atacată trebuie, prin urmare, să fie anulată și că Curtea dispune de toate elementele necesare pentru a examina, în plus, dacă regulamentul în litigiu o privește în mod direct.
- 83 În această privință, recurenta susține, pe de o parte, că supunerea metalaxilului dispozițiilor materiale prevăzute de Regulamentul nr. 1107/2009 presupune aplicarea, în cazul acestei substanțe, a unor condiții mai restrictive decât cele aplicabile în cazul substanțelor active care nu sunt susceptibile de înlocuire. Ea arată, pe de altă parte, că această împrejurare rezultă în mod direct din regulamentul în litigiu și că nici Comisia, nici autoritățile naționale nu dispun, cu ocazia adoptării unor măsuri de punere în aplicare a normelor speciale aplicabile metalaxilului, de o putere de apreciere în ceea ce privește calificarea metalaxilului drept substanță susceptibilă de înlocuire.
- 84 Comisia susține că al treilea motiv este inadmisibil, întrucât recurenta se limitează să amintească faptul că ea a introdus cererea care a condus la includerea metalaxilului în lista substanțelor active care figurează în anexa I la Directiva 91/414. Recurenta nu ar invoca argumente susceptibile să demonstreze că Tribunalul a considerat în mod eronat că această împrejurare nu era, singură, de natură să o individualizeze și nu ar contesta în mod specific constatarea Tribunalului potrivit căreia intervenția unei persoane în procesul care conduce la adoptarea unui act al Uniunii nu este de natură să o individualizeze în raport cu actul în discuție decât dacă reglementarea Uniunii îi acordă anumite garanții procedurale.
- 85 Potrivit Comisiei, acest motiv este, în orice caz, nefondat.

Aprecierea Curții

- 86 Fără a fi necesară pronunțarea asupra admisibilității argumentației dezvoltate de recurentă, în cadrul prezentului motiv, pentru a demonstra că aceasta este vizată în mod individual de regulamentul în litigiu, trebuie, în orice caz, să se respingă această argumentație ca nefondată.
- 87 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, amintită de Tribunal la punctul 25 din ordonanța atacată, alți subiecți decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că aceasta îi vizează individual, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, decât dacă această decizie îi afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, îi individualizează într-un mod analog celui în care este individualizat destinatarul unei astfel de decizii (a se vedea printre altele Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, punctul 223, precum și Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 93).
- 88 În această privință, dintr-o jurisprudență consacrată, amintită de Tribunal la punctul 26 din ordonanța atacată, reiese de asemenea că posibilitatea de a determina, cu mai mare sau cu mai mică precizie, numărul sau chiar identitatea subiectelor de drept cărora li se aplică o măsură nu implică în niciun caz faptul că aceste subiecte trebuie să fie considerate ca fiind vizate în mod individual prin această

măsură, din moment ce această aplicare se realizează pe baza unei situații obiective de drept sau de fapt definite în actul în cauză (Hotărârea din 19 decembrie 2013, Telefónica/Comisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punctul 47 și jurisprudența citată).

- 89 Faptul că Consiliul Uniunii Europene sau Comisia are obligația, în temeiul unor dispoziții specifice, să țină seama de consecințele actului pe care intenționează să îl adopte asupra situației anumitor particulari poate fi, desigur, de natură să îi individualizeze pe aceștia din urmă, atunci când se dovedește că sunt afectați de acest act din cauza unei situații de fapt care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2003, Comisia/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, punctele 71-76 și jurisprudența citată).
- 90 În speță, simpla împrejurare, presupunând că este dovedită, că recurenta a participat la procedura care a condus la includerea metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414, în modul arătat la punctele 79-81 din prezenta hotărâre, nu este de natură să o individualizeze, în sensul jurisprudenței amintite la punctele 87-89 din prezenta hotărâre, în ceea ce privește regulamentul în litigiu.
- 91 În special, recurenta nu a demonstrat nicidecum că această participare ar fi de natură să repună în discuție constatarea de la punctul 28 din ordonanța atacată, potrivit căreia regulamentul în litigiu nu o privește decât în considerarea calității sale obiective de importator de metalaxil și de vânzător de produse care conțin această substanță, în același mod precum orice alt operator economic care se află, efectiv sau potențial, într-o situație identică. De altfel, este cert că, cu ocazia adoptării regulamentului în litigiu, includerea metalaxilului în lista substanțelor susceptibile de înlocuire nu a fost decisă ținând seama de calitățile specifice ale recurente, ci, după cum rezultă din cuprinsul punctului 9 din această ordonanță, pentru motivul că această substanță avea un conținut semnificativ de izomeri inactivi, în sensul punctului 4 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 66).
- 92 Prin urmare, argumentele recurente prezentate în cadrul prezentului motiv nu demonstrează nicio eroare de drept care să fi fost săvârșită de Tribunal atunci când a statuat, la punctul 29 din ordonanța atacată, că regulamentul în litigiu nu o privea în mod individual pe recurentă.
- 93 În sfârșit, din moment ce, pe de o parte, Tribunalul a concluzionat, fără a săvârși o eroare de drept, că regulamentul în litigiu nu o privea individual pe recurentă și, pe de altă parte, condițiile legate de afectarea atât directă, cât și individuală prin actul normativ al Uniunii a cărui anulare se solicită sunt cumulative (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctul 76), argumentele prezentate la punctele 82 și 83 din prezenta hotărâre, referitoare la problema dacă recurenta este vizată în mod direct de regulamentul în litigiu, sunt inoperante și, prin urmare, trebuie să fie înlăturate.
- 94 Rezultă că al treilea motiv trebuie să fie respins în parte ca nefondat și în parte ca inoperant.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 95 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta reproșează Tribunalului că a considerat, la punctele 50-58 din ordonanța atacată, că respingerea acțiunii sale ca inadmisibilă nu o priva de o protecție jurisdicțională efectivă.
- 96 Recurenta susține că ea nu ar putea nici să conteste o măsură de executare națională a regulamentului în litigiu, nici să repună în discuție efectele acestui regulament. În special, atât timp cât o autoritate națională nu ar decide substituirea metalaxilului, această substanță ar trebui să facă obiectul unor

evaluări comparative periodice pe care recurenta nu le-ar putea contesta în lipsa unui interes legitim de a pune în discuție un act care îi este favorabil. Astfel, Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania) și Tribunal Constitucional (Curtea Constituțională, Spania) ar fi considerat că un reclamant nu avea nici interesul de a exercita acțiunea, nici calitate procesuală activă atunci când decizia pe care o contestă nu îi cauzează un prejudiciu.

- 97 Prin urmare, recurenta ar fi constrânsă să determine adoptarea unei decizii negative de către autoritățile naționale, pentru a putea să introducă o acțiune împotriva acestei decizii și să conteste, în cadrul acțiunii respective, calificarea metalaxilului ca substanță susceptibilă de înlocuire.
- 98 Comisia susține că al doilea motiv este inadmisibil, întrucât recurenta se limitează să își reitereze argumentele invocate în primă instanță, potrivit cărora ea ar fi privată de o protecție jurisdicțională efectivă, fără a critica însă răspunsul Tribunalului la aceste argumente, astfel cum a fost prezentat la punctele 50-59 din ordonanța atacată.
- 99 Cu titlu subsidiar, Comisia susține că al doilea motiv este nefondat.

Aprecierea Curții

- 100 Fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea prezentului motiv, acesta trebuie, în orice caz, să fie respins ca nefondat.
- 101 În special, trebuie amintit că condițiile de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE trebuie să fie interpretate în lumina dreptului fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă, fără a se ajunge însă la înlăturarea acestor condiții expres prevăzute de Tratatul FUE (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 44, precum și jurisprudența citată).
- 102 Cu toate acestea, controlul jurisdicțional al respectării ordinii juridice a Uniunii este asigurat, astfel cum rezultă din cuprinsul articolului 19 alineatul (1) TUE, nu numai de Curte, ci și de instanțele statelor membre. Astfel, Tratatul FUE, la articolele 263 și 277, pe de o parte, și la articolul 267, pe de altă parte, a stabilit un sistem complet de căi de atac și de proceduri destinat să asigure controlul legalității actelor Uniunii, încredințându-l instanței Uniunii (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 45, precum și jurisprudența citată).
- 103 În acest sens, trebuie precizat că justițiabilii au, în cadrul unei proceduri naționale, dreptul de a contesta în justiție legalitatea oricărei decizii sau a oricărui act național referitor la aplicarea în privința lor a unui act al Uniunii cu aplicabilitate generală invocând nevaliditatea acestuia din urmă (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 46, precum și jurisprudența citată).
- 104 În consecință, trimiterea în vederea aprecierii validității constituie, la fel ca acțiunea în anulare, o modalitate de control al legalității actelor Uniunii (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 47, precum și jurisprudența citată).
- 105 În această privință, trebuie amintit că, atunci când o instanță națională apreciază că unul sau mai multe motive de nevaliditate a unui act al Uniunii, formulate de părți sau, după caz, invocate din oficiu, sunt întemeiate, ea trebuie să suspende judecarea cauzei și să sesizeze Curtea cu o procedură de trimitere preliminară în aprecierea validității, aceasta din urmă fiind singura competentă să constate nevaliditatea unui act al Uniunii (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 48, precum și jurisprudența citată).

- 106 Față de persoanele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE pentru a formula o acțiune la instanța Uniunii, statelor membre le revine, așadar, obligația de a prevedea un sistem de căi de atac și de proceduri care să permită asigurarea respectării dreptului fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 49, precum și jurisprudența citată).
- 107 Această obligație a statelor membre a fost reafirmată la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, potrivit căruia acestea „stabilesc căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii”. O asemenea obligație rezultă și din articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitor la măsurile adoptate de statele membre pentru punerea în aplicare a dreptului Uniunii în sensul articolului 51 alineatul (1) din această carte (Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 50, precum și jurisprudența citată).
- 108 În speță, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 48-76 din prezenta hotărâre, Tribunalul a putut constata în mod întemeiat că regulamentul în litigiu presupune, în raport cu recurenta, măsuri de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE.
- 109 În consecință și având în vedere jurisprudența amintită la punctele 101-107 din prezenta hotărâre și menționată de Tribunal la punctele 51-57 din ordonanța atacată, Tribunalul a considerat, tot fără a săvârși o eroare de drept, la punctul 58 din această ordonanță, că trebuia să fie înlăturat argumentul recurenteii potrivit căruia respingerea ca inadmisibilă a acțiunii sale în anulare împotriva regulamentului în litigiu ar aduce atingere dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă. Astfel, chiar dacă, din cauza condițiilor de admisibilitate prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, recurenta nu poate ataca în mod direct regulamentul în litigiu în fața instanței Uniunii, ea poate, în schimb, să invoce, în cadrul unei acțiuni formulate în fața unei instanțe naționale împotriva unui act al unui stat membru care constituie o măsură de executare a regulamentului menționat, invaliditatea acestuia din urmă și să determine instanța respectivă să se adreseze Curții, în temeiul articolului 267 TFUE, pe calea întrebărilor preliminare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 19 decembrie 2013, Telefónica/Comisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punctul 59).
- 110 Mai mult, recurenta ar putea, după caz, să atace un regulament al Comisiei de reînnoire a aprobării metalaxilului în fața instanțelor Uniunii, în condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, și, în cadrul acestei acțiuni, să conteste validitatea regulamentului în litigiu pe calea unei excepții de nelegalitate invocate împotriva acesteia din urmă, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 44 din prezenta hotărâre, în vederea repunerii în discuție, printre altele, a duratei de valabilitate a reînnoirii aprobării metalaxilului.
- 111 Prin urmare, al doilea motiv trebuie să fie respins ca nefondat.
- 112 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, recursul trebuie să fie respins în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 113 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 114 Întrucât Comisia a solicitat obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Industrias Químicas del Vallés SA la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături